

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 27. Concilium Duziacense secundum. Duda Femina Religiosa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

querelæ, quia oppidum Silvanectense illi provincie subiciebatur. Postquam omnes sententiam protulissent, Carlomannus totius Concilii Judicio a Diaconatu & omni gradu Ecclesiastico depositus Communione Laica contentus esse jubetur. Quod ubi factiosi audierunt, nequiquam spem conceptam abjecerunt, dicentes, eum jam ab ordine Ecclesiastico liberatum Regno propiorem esse & aptiorem; quin etiam conjurarunt, se eum quacunque demum via, quamprimum occasio faveret, e custodia liberaturos. Re ad Carolum Regem delata, novum judicium in causa criminum, de quibus non licebat Episcopis cognoscere, ferri jubet, quo Carlomannus ad mortem damnatus. Ut vero & pœnitentiae tempus concederetur, & pessimum propositum exequi prohiberetur, una omnium voce statutum, nocenti oculos eruendos esse.

Sæculum IX.
A. C. 873.

Ann. Fuld.
873.

Hæc fors fuit juvenis, quem ad Ordines suscipiendos invitum compulerant.

§. XXVII.

*Concilium Duziacense secundum.
Duda Femina Religiosa.*

Anno sequente octingentesimo septuagesimo quarto decima tertia Junii Rex Carolus ad alterum Concilium Duziacense

Mm 4 ziacense

ſæculum IX. ziacenſe Episcopos ex diverſis provinciis
 A.C. 874. convocavit. Hoc Concilium prolixam
 Epistolam ad Episcopos Aquitaniæ ad
 tollendos duos abusus illa ætate frequen-
 tiſſimos, nempe nuptias inceſtas, & Bo-
 norum Eccleſiaſticorum rapinam, dedit.
 Erant namque, qui dicerent, licitum eſſe,
 quod S. Gregorius Anglis initio conver-
 ſionis ſuæ indulſſet.

Sup. Lib.
XXXVI.
ſ. 38.

Greg. XII.
ſp. 31.
Interr. 7.

Sed advertendum, S. Gregorium ad-
 jeciffe; ſi Angli in fide fuiſſent confirma-
 ti, eos ad obſervandos propinquitatis
 gradus uſque ad ſeptimam generatio-
 nem eſſe obligandos.

ſ. 265.

In eodem Concilio Decretum in cau-
 ſa cujuſdam Monialis, nomine Dudæ, e-
 ditum eſt. Hæc, dominandi libidine
 illecta, cum Humberto Presbytero, cui
 corporis ſui copiam fecerat, contra Ab-
 batiffam ſuam impia moliebatur. Quip-
 pe ea impellente Humbertus datis ad
 viros ſpectabiles Epistolis contendebat,
 Abbatiffam illius Monasterii eſſe depo-
 nendam, & Dudam eo ſaſtigio digniſſi-
 mam ſufficiendam. Quin imo inſolenti
 audacia querelas etiam ad Regios Judi-
 ces detulit. Sed peſſime vertit dolus;
 nam apud illos mendacii, perjurii, læſæ
 fidei, & calumniæ contra Abbatiffam,
 cui fidem juraverat, & contra Præpoſi-
 tum ſuum convictus eſt. Inter hæc,
 cum intumescens Dudæ uterus laſciviam

pro-

proderet, interrogata respondit, Humbertum flagitii complicem esse. Ille rem negare, & petere, ut ad edendum jurandum admitteretur, quo objectum crimen dilueret, atque etiam juramentum aliorum Presbyterorum innocentia suæ testium pro more illius ætatis reciperetur. Duæ aliæ quoque Moniales Berta & Erpreda criminis, a Duda perpetrati, consciæ erant, prout proprio ore confitebantur.

Concilium declarat, Humberti juramentum, quo se ab objecta stupri consuetudine purgare vellet, recipi non debere, cum jam perjurii & calumniæ reus haberetur. Quia vero secundum Canones & Leges delicta in ipsis locis ubi admessa sunt examinari, & sententiam ferri oportet, decernitur, ut Delegati a Concilio unacum Regis Mandatariis ad memoratum Monasterium se conferant. Duda ad quæstionem vocetur, quo tempore & quo loco vitiata fuerit, eique atrocitas sceleris, tam illius, quod confitetur, quam calumniæ, ante oculos ponatur. Duæ Moniales complices, separatae interrogentur, & exploretur an prius a se dicta constanter affirmant. Humbertus Presbyter quoque ad examen vocetur, qui si confiteatur crimen, in conspectum Congregationis cum Duda & complicibus adducatur, omnesque iterum

Sæculum IX.
A.C. 874.

n. 3.

Duda lapsa.

n. 4.

Mm 5 rum

Sæculum IX. A. C. 874. rum confiteantur. Si vero Humbertus factum neget, in conspectum Delegatorum a Concilio, Regis Mandatariorum, Presbyterorum & Clericorum illius Monasterii, Abbatissæ & totius Congregationis adducatur, Duda etiam & conscientia adesse jubeantur, ipsumque additis cunctis temporis & loci adjunctis, prout cuilibet earum cognita fuerint, accusent. Si confiteatur delictum, minor poenitentia injungatur, sed si perveraciter neget, prius Duda & conscientia jurent, quod vera eloqui velint, deinde testimonium ferant contra Humbertum, qui ita per tres testes convictus, Concilii nomine, a Delegatis deponatur, & in exilium perpetuum in Provinciam remotam a Regis Mandatariis relegatur, in Monasterio ad agendam poenitentiam includatur, & Communionem Laicam solum accipiat.

Dudæ autem prælegantur Documenta Patrum, & Regula S. Benedicti, unde peccati sui enormitatem intelligat. Tum poenitentia ei injungatur, & primo, Abbatissa & Sororibus, sed nullo viro presentibus, ab humeris usque ad cingulum nuda virgis cædatur, tribus deinde annis a Congregatione exclusa Oratorium non intret, secundum Regulæ caput 27. Tribus annis sequentibus oret cum Sororibus, non in choro, sed extra portam

in loco sibi assignato, ubi ab omnibus Sæculum IX.
A.C. 874.
conspiciatur. Anno septimo ad oblationem procedat, sed omnium ultima.

Anno septimo exacto Communionem Corporis & Sanguinis Domini Nostri accipiat, si pœnitentiam rite impleverit. Toto reliquo vitæ tempore virtuti humilitatis & temperantiæ studeat. Abbatissa autem secundum Regulam caveat, ne pœnitentem nimio rigore contra discretionem opprimat.

c. 64.

Quod duæ Monachæ consciæ Berta & Erpreda crimen alterius sibi cognitum non revelaverint, cum ad silendum more Confessariorum nullatenus tenerentur, virgis, sicut Duda, moderate castigentur, & pœnitentiæ trienni, pro delicti sui modo, subdantur. Hoc Decretum atque etiam Epistolam Synodalem Hincmari opus esse, conjectura est; id enim Stili prolixitas & multitudo Citationum indicant.

n. 8.

§. XXVIII.

Hincmari Statuta Synodica.

Eodem anno Hincmarus Remensis, in Synodo mense Julio celebrata, Parochis suæ Diœcesis quinque articulos sequentes tradidit: *Presbyteri nostræ Diœcesis dicuntur, suas Parochias negligere & Præbendam in Monasterio Montisfalconis accipere, atque Canonici ejus-*

*Hincm. to. I.
dem p. 732.*